

פרוטוקול מס' 62

מישיבת ועדת-הכנסת ביום שלישי, ה'
באלול תשי"ב (26.8.1952) בשעה 8.30

נדחה:

חברי הוועדה:

- ד. בר-לב-האי - היו"ר
- י. אורי
- ב. אזניה
- ע. איכילוב
- ה. ברגר
- ס. וילנר
- צאלה חסן ח'ניפס
- ק. כהנא
- י. כסה
- ע. סימון
- א. טשופ
- ר. צברי
- י. ש. רוזנברג (במקום ס. נורוק)
- ח. רובין
- פ. רוזן
- א. רימלט
- ס. ב. שרון (במקום ש. גרידי)
- י. שפירא

מוזמנים:

- פ. קרן-צבי - מטעם משרד המשפטים
- א. צידון - סגן מזכיר הכנסת.

ח ס ר נ:

- י. רפאל
- ז' שברסקי
- פיניא אלדין אלזועבי
- י. בר-יהודה
- א. רזיאל-נאור

סדר-היום:א. סדר-עבודת ועדת-הכנסת.

- ב. פגרת-הקיץ.
- ג. זכות-בכורה לחברי-הכנסת בשיחוח שלפונבות.
- ד. בקשת חבר-הכנסת ס. וילנר לאפשר לו להגיש הסתייגויות לחוק שירות הבטחון (תיקון) (ס.2) תשי"ב 1952.
- ה. בניין הכנסת.
- ו. מינוי שופטים לבית-המשפט-העליון.

א. פגרת-הכנסת:

היג'ר ר. בר-רב-האי:

שאינם סובלים דיחוי.

אני מקווה שחברי הוועדה יסכימו אתי שרצוי
כי ופגרת-הכנסת תדון רק באותם העניינים

חבר-הכנסת י. בר-יהודה ביקש להעסיק לדיון
שאלה עקרונית בקשר עם הנחת חוק מעמד ההסתדרות הציונית על שולחן הכנסת.
עד כמה שידוע לי, לא יובא חוק זה לקריאה ראשונה לפני פגרת-הקפיץ, ואם כן,
הסכים חבר-הכנסת בר-יהודה שלא גדון בהצעתו עוד לפני הפגרה.

ה. ה. ל. ט

א. ועדת הכנסת תדון רק באותם העניינים
שאינם סובלים דיחוי, ושהדיון בהם
חייב להתקיים עוד לפני הפגרה.

ב. בעקבות החלטה זו נדחה הדיון בסעיפים
הבאים:

1. אישור השם של "מפעל ספוגת לאחדות העבודה".
2. קביעת נושא במקרה של ויתור מסתייג על הסתייגותו.
3. מעמדם של חברי-הכנסת בסכסכים מסויימים.

ג. פגרת-הקפיץ:

היג'ר ר. בר-רב-האי:

היום ודחינו את תחילת הפגרה בשבוע ימים,
הושבנו עליונו לדחות גם סיומה. היות
והפגרה מתחילה ב-ז' אלול - כלומר היום הראשון לפגרה הוא ב-ח' אלול,
צריכה הפגרה להסתיים ב-ח' חשון, 27.10.52. אני מקווה שהוועדה מסכימה
לכך פה-אחד.

ה. ה. ל. ט

פגרת-הקפיץ תמשך עד ליום שני,
ח' בחשון, תשי"ב - 27.10.1952

ג. זכות-הבכורה לחברי-הכנסת בשיחות טלפוניות:

היג'ר ר. בר-רב-האי:

קבלתי את המכתב הבא מספרד התחבורה:

1. בתשובה למכתבך מיום 16.7.52 אל שר התחבורה
המנוח בנדון, הנני להביא בפניך חוות-דעתו של היועץ המשפטי של משרדנו,
המסבירה את הפצב המשפטי כטוויטו, וכדלקמן:
א. זכות הבכורה לשיחות-חוף אינה ניתנת לכל אזרח, כפי שהדבר נראה במכתבך.
הענקת הזכות הזאת היא בסמכותו של המנהל הכללי של הדואר, והיא ניתנת רק
בסקרים חיוניים ביותר.
ב. סעיף 11(ג) של חוק האסינות קובע: "כל שיחת טלפון בין-עירונית של חבר
כנסת, מדינתו או סניף הכנסת או משרד דואר, תהיה לה זכות בכורה,
אם באה על-כך דרישה מאת חבר-הכנסת".
ג. ע"י הענקת זכות הבכורה, מטלא הדואר אחרי הוראת סעיף זה, ואי גבילת
הפחיר המגיע עבור שיחת בכורה, שהיא פי ארבעה מסחיר שיחה רגילה, תהיה
איפוא, כפי שהמבטא היועץ המשפטי במכתבו של שר התחבורה מ' ג' 6/ סיום
26.6.52, בנווד לחוק.

עד כאן המכתב בעניין זכות-הבכורה לשיחות טלפוניות.

ד. בר-רב-האי:

כאשר אנו ניסחנו את החוק, התכוונו לכך שנוסף לעשר השיחות החפשיות שלהן רשאי כל חבר-כנסת, הוא יהנה מזכות-בכורה לשיחות טלפוניות במחיר הרגיל, ולא במחיר פי-ארבע מן הרגיל, כפי לשיחות במחיר הסוגרל זכאי כל אזרח.

עלינו להחליט אם אנו נכנסים לוויכוח עם משרד התחבורה או שאנו מתקנים את החוק.

פ. רובין:
לשיחות-בכורה זכאים רק משרדי ממשלה וזכאי. אפשר ששום אינו רשאי לקבל אותן, אלא במקרים יוצאים מן הכלל.

ה. רובין:
אני תוסף בדעתו של ד. בר-רב-האי, כי זכותו של חבר-הכנסת לקבל שיחה-בכורה, נוסף לעשר השיחות החפשיות, ודין שיחה-בכורה זו, הוא כדין שיחה רגילה לגבי מחירה.

אני מתנגד לתיקון החוק. ועדת הכנסת היא המפרשת את החוק פירוש מוסך.

ו. רימלמן:
עלינו להבין קודם את העניין. לשם-מה ניתנה זכות בכורה זו לחברי-הכנסת? היא ניתנה לשם סילוף תפקידם, וכל שיחה טלפונית מבניין הכנסת, היא שיחה-בכורה. איננו מבין מדוע צריכים חברי-הכנסת לשלם בשביל זכות זו, שהוענקה להם על-ידי חוק החסינות, לשם סילוף תפקידם, בשעה שהם זכאים לכל יתר הזכויות ללא כל משלום.

היו"ר ד. בר-רב-האי:
עלינו להבין כי כל הוויכוח עם משרד התחבורה, הוא בקשר לשיחה ה-11, ועל 10 השיחות הראשונות - אין ויכוח.

ז. ספירמן:
שאלה זו טעונה בירור. עלינו גם לקחת בחשבון שכל שיחה, מעשר השיחות, היא שיחה של 3 רבעים, וקורה לעתים שבמשך 3 או 4 שיחות סתמיפות 10 השיחות.

היו"ר ד. בר-רב-האי:
אני מציע שתטילו על ועדת-הבית יתד אחי, להפגש עם היועץ המשפטי של משרד התחבורה, ולברר אתו את השאלה.

פ. רובין:
את החוק יכול לפרש רק בית-המשפט. אני מציע לפלא את ידי יושב-ראש הוועדה לפעול בהתאם לדבריהם שהושמעו כאן.

ה. רובין:
אני מתנגד למשא-ומתן עם משרד התחבורה.

י. ספירמן:
ברור לכולנו שאין לשלם עבור שיחות-בכורה מחיר פי-ארבע מן הרגיל. אך, אם נהיה נאלצים לתקן את החוק, אני מציע לעשות רביזיה של מספר השיחות החפשיות שאבר הכנסת זכאי להן - ונחליט שמספר השיחות האלו הוא בלתי-מוגבל.

פ. וילנר: אני מציע לברר את השאלה עם משרד התחבורה, כי השאלה אינה כספית ברירה. קיימת כאן שאלה טכנית של עומס הקווים, ועל-כן יש לברר לא רק את הצד המשפטי שבדבר, אלא גם את הצד הטכני.

הינ'ר ד. בר-רב-האי: בהמשך לאותו מכתב נאמר:

אשר להצעתך שבתי-הדואר או הסוכנויות ינהלו את רישום השיחות של חברי-הכנסת שאין להם טלפונים, הרי ההוצאה לפועל של ההצעה עשויה להכביד על הדואר במדה כזאת שמוטב לוועדה הכנסת למצוא דרך להתזרת תמורתן של 10 השיחות הבין-עירוניות החפשייות, לחברי-הכנסת שאין להם טלפונים.

דברים אלה נכתבו בקשר להצעתו של חבר-הכנסת אורי, לחשב את 10 השיחות החפשייות שלו כבית-הדואר במקום מגוריו, מכיון שאין לו טלפון משלו.

י. אורי: בעיית הטלפון נעשית חמורה יותר בזמן הפגרה. לא יפתן שאני אנהל חשבונות טלפון ואניש אותם לכנסת.

י. שפירא: הצעה אלטנבטיבית זו - אם אינה מתקבלת על-ידי הדואר, זוהי קפריזה. איננו יודע מדוע אפשר לחשב את מספר השיחות בכל טלפון אחד של חבר-הכנסת, ואילו את עשר השיחות של חבר-כנסת הפשתמש בטלפון של שכנו או של בית-הדואר במקום מגוריו, אין הדואר יכול לחשב.

ה ו ח ל ט

א. להטיל על יו"ר הוועדה לברר את מסגב עם משרד התחבורה ולהביא את מסקנותיו לוועדת הכנסת.

ב. הוטל על יו"ר הוועדה לעמוד על-כך שחבר-כנסת, שאין לו טלפון, יוכל להודיע שהוא משתמש בטלפון במשרד הדואר במקום מגוריו, ועשר השיחות החפשייות המגיעות לו, תחושבנה במשרד זה.

ד. בקשת חבר-הכנסת ס. וילנר לאפשר לו להגיש הסתייגויות לחוק שירות הבטחון (תיקון) (ח.ט. 2) חסי' ג - 1952:

הינ'ר ד. בר-רב-האי: חבר-הכנסת ס. וילנר ביקש להעמיד לדיון את בקשתו לאפשר לו להגיש הסתייגויות לחוק שירות הבטחון.

פ. וילנר: לפני שבוע הובא לכנסת חוק שירות הבטחון (תיקון). והוא הועבר לוועדת החוץ והבטחון. סיעתנו אינה פיוצנת בוועדה זו, ואנו לא ידענו שהיא תעבוד במהירות כזו ותסיים את דיוניה בחוק זה.

לפי התקנון רשאי כל חבר-כנסת ורשאית כל סיעה, שאינה פיוצנת בוועדה, להציע הצעות והנועדה ורשאית לקבל אותן או לדחותן, ולאפשר לחבר-הכנסת להביא הסתייגות לכנסת, או לא לאפשר לו. אנני פניתי ליו"ר ועדת החוץ והבטחון, והודעתיו לו שאנני מבקש זכות להסתייג - הוא אמר שאחרתי את המועד, מכיון שהוועדה סיימה כבר את דיוניה בחוק. מכיון שלא ידעתם שהוועדה תעבוד בטמטו כזה, אנני מבקש מאת ועדת הכנסת לשמור על התקנון - על-כל-פניו על רוח התקנון - ולאפשר לי להביא את הסתייגויותי לכנסת.

י. שפירא:

זכותו של חבר-כנסת שאינו חבר ועדה להציע הצעות בפני הוועדה, כדי שהוועדה תדון בהן. אם היא אינה מקבלת אותן - הן הופכות להסתייגויות. זוהי פונקציה של בירור בוועדות. חבר שאינו חבר בוועדה מסוימת ורוצה להביא את הצעותיו עליו להביא אותן סיד לאחר ששניים שמעבירים את העניין לוועדה. יושב-ראש הוועדה וחברי הוועדה אינם יכולים לעמוד בקשר עם כל חברי-הכנסת, כדי לעת אם מישהו מהם רוצה להציע הצעה. לחבר כנסת הרוצה להציע הצעה יש שהות מספקת לחשוב על-כך בזמן הקריאה הראשונה והוא צריך לדאוג לכך שהצעתו תגיע לוועדה המתאימה בזמן הנכון.

הצעתו של חבר-הכנסת וילנר חורגת מסגורת הדיונים. הוא מציע להביא לסליאה הסתייגויות שלא עברו את הוועדה. והוועדה אינה דנה רק בהסתייגויות, היא גם מסננת אותן.

אני מציע לדחות את בקשתו של חבר-הכנסת וילנר.

ע. איכילוב:

אני מציע לתת חשונה לשאלה זו, ולא לדון על עקרונות. בדמה לי, שמבחינה עניינית, במקרה זה צורך חבר-הכנסת וילנר, לפני שלא עלה על דעת איש ש-10 שעות לאחר הקריאה הראשונה, תסיים הוועדה את דיוניה בחוק.

אם נדון על עיל השאלה מנקודת מבט של סדר כללי: חברי-הכנסת צריכים להתעניין בעבודת הוועדות, והם יכולים לעיין בלוח ולראות פתי יושבות הוועדות, שהם מעוניינים בהם. במקרה זה פעלה הוועדה במהירות רבה, ואילו היה הדבר נוגע לסייעה הפיוצגת בוועדה, לא הייתי חומך בדרישה זו. אך מכיון שהבקשה באה מסייעה שאינה פיוצגת - אני מציע, במקרה זה, לאפשר לחבר-הכנסת וילנר להגיש את הסתייגותו לסליאה.

ח. רובינ:

אין בתקנון כל הוראה בקשר לתקופה שבה חייב חבר-כנסת, שאינו חבר ועדה, להגיש את הצעותיו לוועדה. כאשר התקנון שותק - ז.א. שעל החבר להגיש את הצעותיו במהירות האפשרית. לעתים יש גם הסדר פנימי בין חברי הוועדה, והם מודיעים כי יש בדעתם עוד להגיש הסתייגות - ופאפשרים להם זאת.

לדעתי, יש כאן עניין פשוט של הגינות. סיעה זו אינה פיוצגת בוועדת החוץ והבטחון - ואין זה מקרה שהיא אינה פיוצגת. לסייעה זו אין אפילו מסקיפים בוועדה זו, כפי שיש לסייעה קטנה מסייעת פקיי. ואין לה כל אפשרות להציע הצעות ולרשום לעצמה הסתייגויות.

אני על-כן מציע לאפשר לחבר הכנסת מ. וילנר להציע את הסתייגותו.

פ. רובינ:

הדין הוא שכל חבר כנסת רשאי להציע הצעה לוועדה שאין הוא חבר בה. הוועדה יכולה לקבל את הצעתו ויכולה לדחות אותה. זאת אוסרת, חבר הכנסת וילנר אינו יכול לבוא אלינו ולבקש זכות להגיש הסתייגויות, הוא יכול לבקש מאתנו לתת לו את הזכות להציע הצעות לוועדת החוץ והבטחון, והיא שצריכה להחליט אם היא מקבלת אותן או לא.

לדעתי, אם אנו נימין זכות זו לחבר-הכנסת וילנר, נצטרך לתת אותה לכל חברי-הכנסת. נצטרך להודיע לכל חברי-הכנסת שכל מי שרוצה יכול עוד להגיש הסתייגויות, כל יש עוד כמה וכמה חברי וטיעות שאינם יושבים בוועדה זו. חבר-הכנסת וילנר צריך לקבל את העובדה שהוא אחר את המועד, ואין הוא יכול להגיש את הסתייגותו. אשר לנימוק של הגינות - אין זה הגדן לגבי יתר הטיעות לתת זכות זו דוקא לחבר הכנסת וילנר.

פ. ס. וילנר:
לחבר-הכנסת רובין יש זכות מלאה לתמוך בחבר-הכנסת וילנר - אבל אנו איננו מחוייבים להגן עליו. במקרה זה, קיים נימוק יסודי אחד: החוק מונח כבר על שולחן הכנסת, ואין כל אפשרות להגיש הסתייגות לאחר שהחוק הונח כבר על השולחן.

באופן תאורטי אין אנו יורעים מה יכול היה לקרות אילו הגיש חבר-הכנסת וילנר את הצעותיו לוועדת החוץ והבטחון, ואילו המתחזרות היו מתהוות כתוצאה מכך.

חבר-הכנסת וילנר ידע על דחיפות העניין - כי דבר זה היה ברור. אינני יורע אם חבר-הכנסת פצטער על-כך שחבר הכנסת וילנר אינו מיוצג בוועדת החוץ והבטחון. על-כל-פנים, לי ברור שחבר שאינו מיוצג בוועדה ומעוניין להגיש הצעות, צריך להתקשר עם הוועדה, ולהתעניין בעבודתה, ולא להיפך. אני מציע לדחות את הצעתו של חבר-הכנסת וילנר.

פ. ס. וילנר:
לדעתי, גם אם התקנון שומק בעניין המועד בו יש להגיש הצעות לוועדה, הרי יש לקבוע כי המועד הוא: לפני סיום דיוני הוועדה. אם חבר-הכנסת וילנר אחר את המועד - עליו להשלים עם-כך.

ג. אונג'ה:
אני פצטער מאד על החלק השני של דברי חבר-הכנסת רובין, בעניין ההגיינות. אני, כשלעצמי, באופן אישי הייתי מעוניין דוקא שהסתייגותו של חבר-הכנסת וילנר תוגשנה לסליאה. אין לי שום עניין להסתיר את הסולידאריות השלימה של מפ"ם ומק"י וכאשר העניין מובא לסליאה הכנסת - הריהו בולש יותר.

חבר-הכנסת וילנר רחוק להיות מקופח, אם הוא אינו מקפח את עצמו, ואני עצמי הייתי עד בוועדה אחרת, כאשר הוצעו הצעות - חלק נדחה וחלק במקבל, ולא היה כל קיפוח.

במקרה הנידון, אם ניתן לחבר-הכנסת וילנר זכות להגיש הסתייגות לאחר שהוועדה גמרה את דיוניה והניחה את החוק על שולחן הכנסת, ניצור תקדים שלבא יוכל כל חבר כנסת לגשת לסזכירות ולבקש להדפיס את הסתייגותו מבלי שהוועדה תדע על-כך.

לחבר-הכנסת וילנר חברים בוועדה, גם אם הם אינם מסייעו, והוא יכול היה לפנות אליהם ולבקש מהם להסנות את תשומת-לבו של היושב-ראש כי הוא מבקש להציע הצעות.

אני מציע לדחות את בקשת חבר-הכנסת וילנר.

ס. וילנר:
אינני רוצה להוסיף נימוקים. אני רואה בהתנגדותם של חברי הקואליציה וחבר-הכנסת רובין, התנגדות שאינה נובעת מבישה תקבולת-משפטית, אלא אך ורק משום שבקשה זו באה מטעם הטיעה הקוסמונית.

אני בקשתו מאת יו"ר ועדת החוץ והבטחון לכנס את הוועדה לחמש דקות ולהחליט אם הם מקבלים את הצעותי או דוחים אותן. גם בוועדת הכספים קרה אותו דבר, והם קיבלו את הצעותי או דחו אותן, אבל אפשרו לי להציען.

באשר כאן שהייתי צריך להתעניין ולדעת מהי מדין הוועדה בחוק זה. אני התעניינתי ובאשר לי שהחוק יובא רק בשבוע זה - על-כן חשבתי שיש לי עוד זמן. אבל, פניתי ליו"ר הוועדה עוד בשבוע שעבר, מידר לאחר שיצאתי מוועדה אחרת ואז באמר לי כבר שאחרתי את המועד.

פ. ס. וילנר:
אין חולקים בדיון זה על העובדה שכל חבר-כנסת רשאי להציע הצעה לוועדה שאין הוא חבר בה. כן אין חולקים על-כך, או זוהי דעת הרוב, שמועד הגשת הצעה סטטיים כאשר

ועדת הכנסת
26.8.1952
בקשת מ. וילנר
להגיש הסתייגות

מ. וילנר:

זה קרה פחות מ-24 שעות לאחר הקריאה הראשונה.

הינר ד. בר-רב-האי:

אני מציע: זמן הגשת הבקשות הוא עד לגמר דיוני הוועדה.

ע. איכילוב:

אני מציע: בגבולות של 24 שעות מן הקריאה הראשונה.

ח. רובין:

אני מציע: 24 שעות אחר הקריאה הראשונה או סיום הדיונים בוועדה - תמיד המועד המאוחר יותר.

ט. ג. שרון:

אני מציע לפרט את סדר-יומן של כל הוועדות, כדי שחברי-הכנסת יוכלו לעקב אחריהם. אם מדברים על הגינות - יש לאפשר לחברי-הכנסת לדעת על מה הוועדה דנה.

ג. אזוביה:

בוועדת החוץ והבטחון - דבר זה הוא בלתי-אפשרי.

ה צ ג ע ה

הצעת חבר-הכנסת שרון
נ ד ח ת ה.

בעד הצעת ד. בר-רב-האי -
(המועד האחרון הוא
סיום דיוני הוועדה) - 11 קולות

בעד הצעת ח. רובין -
(24 שעות אחרי הקריאה
הראשונה או סיום דיוני
הוועדה - תמיד המועד
המאוחר יותר) - 4

בעד הצעת ע. איכילוב
(24 שעות לאחר
הקריאה הראשונה) - 4

בתמללה הצעת ד. בר-רב-האי

אני מציע שבמקרה זה קיימת אפשרות להגיש הסתייגויות
עד שעה 13.00.

ע. איכילוב:

ה צ ג ע ה

הצעת ע. איכילוב -
נ ד ח ת ה.

ה ר ח ל ט

ללחוק את בקשת חבר הכנסת מ. וילנר
לאפשר לו להגיש הסתייגויות לחוק
שירות הבטחון (תיקון) (2.00) חשי"ב -
1952.

ה. בניין הכנסת:

א. רימלט:
יור ועדת הבית

ועדת הכספים תשב היום עם ב"כ ועדת הבית בכדי להחליט, ואני מקווה שההחלטה תהיה סופית וחיונית בעניין השיפורים ההכרחיים.

שנית, נבחרה ועדה משותפת מטעם הממשלה והנשיאות, ואני רוצה להביע את התקווה שוועדה זו תתאסף ותחליט בעניין גורל תכנית בית-העם. בממשלה היה דיון והדיון היה שלישי. אחדדכן היו ערעורים מצד שני שרים והדברים צריך לבוא לדיון בימים הקרובים ומקווים שהממשלה בכל-זאת תשוכנע שהפתרון הארעי - שאיננו כל-כך ארעי - יכול להיות רק כבית-העם.

ע. איכילוב: אני מציע:

א. ועדת הכנסת, לאחר ששמעה את דו"ח וההודעה של ועדת הבית, מחליטה להטיל על הנשיאות הכנסת לבצע במשך הפגרה את כל השיפורים בבנין הכנסת בקומה התחתונה וגם סדורים הכרחיים אפשריים בקומה נוספת.

ב. להטיל על הוועדה המשותפת של ועדת-הבית והממשלה, להביא מסקנות לישיבת ועדת הכנסת לאחר הפגרה.

הינ'ר ד. גר-גר-האי: חושבני שהצעות חבר-הכנסת איכילוב אינן יכולות לעמוד להצבעה.

א. רימלט: אם יכולים להיות שיקולים בנוגע לקומה נוספת - אין כל שאלה ביחס לתיקונים - הם הכרחיים.

ה ר ח ל ט

להטיל על יושב-ראש הוועדה למסור לנשיאות את המסאלות והתביעות שהושמעו על-ידי חברי-הוועדה, שיש לבצע את כל התיקונים והשיפורים ההכרחיים בבניין הכנסת, בזמן הפגרה.

ו. אישור השם של "סיעת מפלגת לאחדות העבודה".

ב. אזניה: אני מציע לדחות את העניין הזה עד לאחר הפגרה.

ח. למדן: אם זו בקשה כללית - אינני מתנגדת לה. אני רק מצטערת, שאם היתה הצעה לדחות את הדיון, היא לא הוצעה לפני שהוחל בו והושמעו טענות שונות.

ח. רובין: אני מודיע שסיעת מפ"ם אינה תובעת דחיה.

ה ר ח ל ט

לדחות את הדיון בשאלה עד לאחר הפגרה.

ז. מינוי שופטים לבית-המשפט-העליון:

הינ'ר ד. בר-רב-האי:

ועדת-המטנה, שמונתה לצורך זה, סלימה את עבודתה, אך סיעת מפלגת פועלי ארץ-ישראל מבקשת לאפשר לה שיקול דעת עד סחר, אם להביא את עניין מינוי השופטים לכנסת לפני הפגרה, ואם לאו. במקרה של החלטה חיובית - נכנס את ועדת הכנסת סחר, בשעה 11.00 לישיבה לדיון בעניין זה.

ח. רובינ:

האם הממשלה משלימה עם דחיית עניין זה עד לאחר הפגרה? שר המשפטים ביקש מאתו אתמול - בישיבת ועדת-המטנה - לאשר את המינוי עוד לפני הפגרה.

אני תובע לקיים סחר ישיבה בעניין זה, או שנקבל הודעה מאת הממשלה שהיא אינה מבקשת את האישור לפני הפגרה.

הינ'ר ד. בר-רב-האי:

אני חשבת שנוכל לא לקיים ישיבה סחר, אך יוצא שעלינו להתכנס סחר ולהחליט בעניין מינוי השופטים, או לקבל הודעת מאת הממשלה שאין היא עומקת על האישור לפני הפגרה.

ח. סדר-עבודה הכנסת עד לסיום המושב:

פ. רובינ:

ברצוני לשאול את היושב-ראש אם ידועים לו סדרי-העשיבות בשבוע זה.

הינ'ר ד. בר-רב-האי:

כוונת הנשיאות היא, במידה שהדיון בחוק הנפסקותיים אחר-הצהריים, להתחיל בחוק סחר תבאנה הצעות לסדר-היום וביום חמישי שירות הבטחון בישיבת הערב. בנוקר יובא תקציב הפיתוח.

ע. איכילוב:

כאשר קיבלתי את סדר-היום השבוע נוכחתי לדעת שהוא מכיל כ-20 סעיפים, מהם כמה וכמה לקריאות ראשונות. אינני יודע איזה עניין יש לנו לפרסם סדר-היום כזה, המגיע לעתונות ולציבור, בשעה שידוע מראש שלא נדון בכל הסעיפים האלה. דבר זה יוצר רושם כאילו אנו משהים עניינים חדשים, ואין דנים בהם. שנית, כמעט ברור שתקציב הפיתוח לא יהיה מוכן ליום חמישי. ואם ברור שבין-כך לא נוכל לדון בו, אני מציע לא לשבת היום עד 11 ומחר עד 11, אלא רק עד שעה 10. אני הייתי גם מציע לבטל ישיבת סליאה, כדי לאפשר לוועדת הכספים לעבוד.

א. צירוף:

בקשר להערותו של חבר-הכנסת איכילוב בעניין סדר-היום: הנוהג אצלנו הוא, שמעיפים שהוכנסו לסדר-היום, אין מורידים אותם. הכוונה היתה לגמול קודם את הסעיפים של קדיאה שניה ושלישית. הממשלה ביקשה להביא לקריאה ראשונה את חוק תיקון פקודת החברות, ואם ישאר זמן הערב - נביא חוק זה.

פ. רובינ:

אני מציע לקיים ישיבות ועדת-הכנסת בזמן הפגרה, כדי לסיים את הדיון בתקנון. אם הצעה זו תתקבל, הייתי מציע שמשרד המשפטים ינסח את התקנון.

י. אורני:

אם הצעת חבר-הכנסת רובינ לא תתקבל, אני מציע לא להפסיק את הנוהג שקבענו, שאנו מקיימים ישיבה גם ביום רביעי, לשם דיון בתקנון.

הינ'ר ד. בר-רב-האי:

בדרך-כלל קובעים ישיבות בזמן הפגרה, רק במקרים יוצאים מן הכלל, ואני מציע לא לקבוע ישיבות לזמן הפגרה.

הצעת פ. רובינ נדחתה.